

לפני מספר חודשים סיפר לי יגאל על 18 מטוסים קלים שהוא עמל בהבאתם ארצה בקיץ מצרפת. יגאל שאל אם ארצה להצטרף אליהם לטיסה כטייסת מלווה ?

מניסיוני הקודם זו הייתה חוויה מעניינת ומהנה ועל כן עניתי בחיוב ללא היסוס...ולאחר כמה חדשים התייצבתי ביום שישי בבוקר לשמיעת התדריך לפני היציאה לדרך...

הטיסה מחיפה למצדה שתוכננה הייתה ה"פינאלה" לפרויקט בניצוחו של יגאל שארץ חודשים רבים ואין סוף שעות של עבודה והכנות וכללה לא מעט תאומים מול הגורמים הרלוונטיים בארץ ובחו"ל. כולל פינוי מטוסים לצורך חניית המטוסים האורחים מחו"ל. ומילוי השדה במגוון מטוסים קלים .

ואכן, כמיטב המסורת של יגאל וכפי שהוא יודע לנהל פרויקטים מתחילתם ועד סופם גם הפעם הוא ניצח על הפרויקט ודאג שהכול , אבל באמת הכול, יתקתק כמו שעון. החל מכניסתם של 18 המטוסים לארץ ביום שני והמשך באירוח ובטיולים ברחבי הארץ באוטובוס שליווה אותם עם מדריכי הטיולים.

אותי ציוותו ללוות את הקבוצה השנייה (בכל קבוצה כ-6 מטוסים) כשהטייס הציג את עצמו כמדריך טיסה מוסמך ואף הציע לי לשבת בצד שמאל וליהנות משעת הדרכה .. אך מכיוון שהדבר אינו אפשרי לדברי נציגי רת"א ויתרתי על ההזדמנות ובכל זאת נהייתי מטיסת ניווט בכיסא ימין במטוס ה MOONEY המהיר.

הטייסים נחתו לראשונה בחייהם בשדה הנמוך מפני הים במקום בו מד הגובה מראה גובה שלילי...ומשם המשכנו יחד ליום מעניין שהתחיל בסיוור מודרך (בצרפתית, אלא מה) על המצדה והמשיך בארוחת צהרים ויום כיף בספא ובחוף של מלון הוד.

עייפים אך רצוצים יצאנו לטיסה חזרה לחיפה ובהמשך הוזמנו לארוחת ערב משותפת עם הקבוצה , במהלכה יצא לי להתוודע מקרוב אל חלק מחברי הקבוצה ולשמוע סיפורים וחוויות מהטיסות שלהם מצרפת לארץ.

אני מניחה שנתקלתם בלא מעט תמונות, קטעי עיתונות, כתבות וסרטים שנאספו סביב האירוע אבל תמונה אחת חרוטה בזיכרוני והיא התמונה של תור התודה... בה נעמדו הטייסים בזה אחר זה על מנת להודות ליגאל על הארגון ועל תרומתו לאירוע.. ומשום כך בחרתי לכתוב ולספר .

אני חושבת שיגאל ראוי לכל מילת תודה והוא היה נרגש מכל טייס שניגש אליו. יגאל עשה מעל ומעבר, דאג שכולם יהיו מרוצים ושהמטס יעבור בשלום, ללא תקלות ובעיות... אהבתו לטייס והרצון לנתינה הם שהפכו את הביקור של 18 המטוסים לחוויה בלתי נשכחת עבורם ושגרירים שלנו בארצם.

.....והכל בהתנדבות!!